

reglerne er overholdt. Men det har også i vid udstrækning betydning for, hvilke eventuelle indgreb der bør foretages.

Bestemmelsen skal sammenholdes med forvaltningslovens § 27 om tavshedspligt og straffelovens § 152 om straf for at bryde tavshedspligten. Oplysninger om personlige og økonomiske forhold er i medfør heraf tavshedsbelagte.

Til § 32

Ad Stk. 1

Forslaget fastslår myndighedernes mulighed for efter sædvanlig forvaltningsretlig praksis at kunne gribe ind, hvis man i den almindelige administration bliver opmærksom på forhold, der er i strid med loven eller med regler, der er fastsat med hjemmel i loven.

Ad Stk. 2

Bestemmelsen afløser den gældende lovs § 9, stk. 2. Den skal ses i sammenhæng med, at en overtrædelse af lovforslagets § 14 ikke er direkte sanktioneret ved straf.

Stk. 2 adskiller sig fra stk. 1 ved, at den giver hjemmel til at påbyde i detaljer, hvordan et manglende arbejde skal gennemføres for at leve op til reglerne om god skovdrift. Desuden kan en for kraftig hugst stoppes.

De situationer, der kan give anledning til et sådant påbud, er mangeartede. Der kan ikke fastsættes entydige, landsdækkende og generelle regler for, hvornår en given bevoksning ikke (længere) drives efter principperne for god skovdrift. Som udgangspunkt er der tale om undladelser, der umuliggør eller i udtalt grad forsinker eller vanskeliggør, at den bevoksningstilstand, der er beskrevet i § 4, stk. 2, opnås.

En ejer af fredskov kan således ikke med henvisning til skovens immaterielle goder undlade at lade fredskoven være bevokset med træer, der danner eller kan danne sluttet skov, medmindre arealet er omfattet af § 4, stk. 3, af § 16, stk. 1-4, eller der er givet tilladelse efter loven.

I helt ekstreme tilfælde kan der være tale om egentlig vanrøgt eller forhugning.

Visse eksempler på situationer, hvor det kan komme på tale at gribe ind med et påbud, kan dog nævnes:

1) Kulturer eller selvfor yngelser etableres med plantemateriale, der ikke anses for forstligt forsvarligt. Der kan være tale om arter eller herkomster, der ikke er tilladt eller ikke udvikler sig på den pågældende egn, om planter der er

for små, for ringe eller på anden måde for skadede til at kunne klare sig, eller – i tilfælde af selvfor yngelse – om plantemateriale, der udpræget er meget ringere end det, der kan tilføres udefra. De unge planter skal dække arealet jævnt og i et tilstrækkeligt omfang, så der inden for et rimeligt tidsrum dannes sluttet skov af højstammede træer.

- 2) Kulturer eller selvfor yngelser beskyttes ikke i nødvendigt omfang mod anden vegetation, svampe- og andre sygdomme eller skadedyr.
- 3) I en række tilfælde er bortrydning af uønsket trævegetation eller – især i forbindelse med selvfor yngelse – udhugning i selve kulturtræarten nødvendig for at opnå en levedygtig, blivende bevoksning.
- 4) Gennemhugning af bevoksninger kan være så svag eller så udtalt manglende, at bevoksningens stabilitet svækkes betragteligt. Ved en for kraftig gennemhugning kan skovbunden gro til i græs, hvilket forringer de efterfølgende dyrkningsmuligheder.
- 5) Alt for tidlige eller alt for sene for yngelseshugster kan medføre, at skovdriften ikke kan opfylde kravet i § 4 om, at der skal udvikles højstammede træer.
- 6) Hensynet til opbygning af en stabil og varieret skov medfører, at såvel for yngelseshugsternes enkelte størrelse, som deres samlede andel af skoven bør afbalanceres.
- 7) Nødvendige afvandingssystemer skal etableres og vedligeholdes.
- 8) Skovprodukter må ikke henligge i skoven i så lang tid, at de giver baggrund for opformering af insekter, svampe eller andet, der kan skade de levende, blivende bevoksninger.

Afgørelsen af, om der i et givet tilfælde er tale om, at en bevoksning ikke drives efter principperne for god skovdrift, eller ligefrem vanrøgtes eller forhugges, beror primært på en skovbrugsfaglig vurdering. I vurderingen skal der tages hensyn til generelle forhold, f.eks. om der for nyligt har været betydelige stormfald eller tørkeskader, om der er udtalte nabogener, eller om den konkrete forseelse må anses for at være af begrænset rækkevidde.

Konstateres et eller flere af de nævnte forhold eller andre, som strider mod princippet om god skovdrift, vil det i første omgang give anledning til, at ejeren bliver vejledt af det stedlige statsskovdistrikt om, hvordan skoven kan »bringes på fode igen«. Hvis dette ikke giver resultat, kan der blive tale om at meddele påbud efter lovforslagets § 32.